

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118373950
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118373950.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Márie Podhorovej, v spore žalobcu REICH'S HOLDING s. r. o., so sídlom Húskova 1291/61, 040 23 Košice -KVP, IČO: 50 572 610, právne zastúpeného JUDr. Evou Hencovskou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Bajzova 2, 040 01 Košice, proti žalovanému Y. Z., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom T. XXXX/XX, XXX XX P. P., právne zastúpenému URBÁNI & Partners s. r. o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/90/2018-38 z 12. decembra 2018, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa nakladania s osobným motorovým vozidlom zn. R., typ: A., č. karosérie M., Z. farby, a to jeho prevodom a zaťažením (II. výrok), **p o t v r d z u j e**.

II. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica v závislom výroku o trovách konania (V. výrok) **z r u š u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 12. 12. 2018 zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia o uložení povinnosti žalovanému odstaviť a vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo zn. R., typ: A., č. karosérie M., Z. farby (ďalej aj „motorové vozidlo“), v lehote 3 dní odo dňa doručenia uznesenia, a to na adrese E. X, XXX XX Q., kde odovzdá k rukám konateľa spoločnosti žalobcu P. I. kľúče od sporného motorového vozidla (I. výrok). Ďalej okresný súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa nakladania s motorovým vozidlom, jeho prevodom a zaťažením (II. výrok) a vo zvyšnom rozsahu návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (III. výrok). Súd prvej inštancie uložil žalobcovi, aby v spore žalobcu proti žalovanému podal na Okresný súd Banská Bystrica v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia žalobu o vydanie motorového vozidla (IV. výrok). O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu, na účet jeho právneho zástupcu, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške (V. výrok).

2. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal uloženia povinnosti žalovanému odstaviť a súčasne vydať v lehote 3 dní odo dňa doručenia uznesenia motorové vozidlo tak, že žalovaný ho pristaví v sídle autorizovaného servisu spoločnosti R. Q., s.r.o. na adrese E. X, XXX XX Q., kde odovzdá konateľovi spoločnosti žalobcu kľúče od vozidla, alternatívne žiadal uložiť žalovanému zákaz užívať, prevádzkať, scudzovať alebo akýmkoľvek spôsobom zaťažovať, nakladať a vykonávať akékoľvek právne úkony so sporným motorovým vozidlom. Zároveň si uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že od mája roku 2018 bolo motorové vozidlo prevedené na štyroch nových vlastníkov, z ktorých posledným je žalovaný, išlo o účelové prevody bez legitímneho právneho titulu a hrozí ďalší prevod, resp. nakladanie s ním v rozpore so zákonom. Tým sa môže stať, že opakovanými prevodmi sa stane motorové vozidlo po čase nedohľadateľným, alebo sa vráti v neupotrebitelnom stave. Dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia je daná aj užívaním a opotrebovaním motorového vozidla, a tým rozširovaním vzniknutej škody. Žalobca sa stal jeho vlastníkom na základe kúpnej zmluvy uzavretej v roku 2017 so spoločnosťou AR CARS, s.r.o., so sídlom Třanovice a následne ho odpredal českej spoločnosti SILESIA ŠROT, a.s., so sídlom v Ostrave za cenu 55.000,- Eur splatnú do 11. 06. 2018, ktorá žalobcovi oznámila, že nemá dostatok peňažných prostriedkov na zaplatenie kúpnej ceny, a preto by vozidlo prostredníctvom leasingu odkúpila spoločnosť BRYXLE.CZ, s.r.o. a peňažné prostriedky za kúpu by vyplatila na účet spoločnosti SILESIA ŠROT, a.s., ktorá by ich následne previedla na účet žalobcu. Pretože spoločnosť BRYXLE.CZ, s.r.o. trvala na predchádzajúcom ohliadnutí a vyskúšaní motorového vozidla, žalobca pristavil motorové vozidlo na adrese konateľky tejto spoločnosti, avšak žalobcovi nielenže nebola zaplatená kúpna cena, ale motorové vozidlo mu nebolo na jeho výzvu ani vydané. Zistil, že dňa 21. 05. 2018 bolo bez jeho vedomia a súhlasu neoprávnene prevedené na spoločnosť BRYXLE.CZ, s.r.o. a následne dňa 28. 05. 2018 táto spoločnosť prepísala motorové vozidlo na ďalšiu českú spoločnosť Rido Trade, s.r.o., so sídlom v Ostrave opäť bez legitímneho právneho titulu. So spoločnosťou Rido Trade, s.r.o. sa dohodol, že jej postúpi pohľadávku voči spoločnosti SILESIA ŠROT, a.s., za čo vyplatí spoločnosť Rido Trade, s.r.o. žalobcovi kúpnu cenu motorového vozidla a so spoločnosťou SILESIA ŠROT, a.s. bude následne rokovať o doriešení celej záležitosti. Konateľ spoločnosti Rido Trade, s.r.o. ale peňažné prostriedky na účet žalobcu v lehote do 05. 07. 2018 nevyplatil a následne spoločnosť previedla motorové vozidlo na obchodnú spoločnosť Galaxy Holding, s.r.o. opäť bez právneho titulu. Tomuto prevodu sa žalobca snažil zabrániť podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na Okresný súd Košice I vzhľadom na inzeráty obsahujúce ponuku na odpredaj motorového vozidla na internete, jeho návrhu aj bolo vyhovené uznesením sp. zn. 29Cb/107/2018 zo dňa 09. 10. 2018, toto ale spoločnosť Galaxy Holding, s.r.o. prevzala až potom ako dňa 25. 10. 2018 zase previedla motorové vozidlo na žalovaného. Žalobca podal voči spoločnostiam zúčastneným na prevode trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu, bolo mu viackrát pohrozené výhražnými e-mailami zo strany tretích osôb kvôli jeho snahe o vrátenie motorového vozidla, avšak v tomto prípade ide o podvodné konanie, pretože spoločnosť Galaxy Holding, s.r.o. sa veľmi dobre pozná so žalovaným, ktorý preto nie je osobou, ktorá by motorové vozidlo nadobudla v dobrej viere. Žalovaný bez právneho dôvodu užíva motorové vozidlo, ktorého výlučným vlastníkom je žalobca, čo vyplýva z kúpnej zmluvy č. XXXXXXXXX aj z ďalších dokladov, ako je osvedčenie o evidencii vozidla, odborný posudok o kontrole originality vozidla a rozhodnutie Okresného úradu Košice o zmene typového schválenia ES jednotlivo dovezeného motorového vozidla z členského štátu, ktoré pripojil k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako dôkaz. Po zmarení výkonu neodkladného opatrenia vydaného Okresným súdom Košice I mal žalobca za to, že mu môže byť poskytnutá efektívna ochrana jeho práv v prvom rade uložením povinnosti žalovanému motorové vozidlo odstaviť a vydať, a to na mieste špecifikovanom v návrhu na neodkladné opatrenie.

4. Súd prvej inštancie ďalej citoval ustanovenia § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d) a § 328 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a uviedol, že mal v konaní predloženými listinami, a to kúpnu zmluvou z 13. 05. 2017, faktúrou a osvedčením o registrácii vozidla, osvedčené, že motorové vozidlo, ktoré žalobca nadobudol kúpnu zmluvou z 13. 05. 2017, bolo od mája 2018 do podania návrhu na neodkladné opatrenie viackrát prevedené na nový subjekt a v súčasnosti od 25. 10. 2018 je podľa evidenčnej karty motorového vozidla jeho vlastníkom a držiteľom žalovaný. Medzi vlastníkami motorového vozidla boli aj spoločnosti Rido trade s.r.o. a BRYXLE.CZ, s.r.o., ktorým žaloba adresoval k návrhu priložený e-mail zo 17. 08. 2018 a žiadosť o nápravu neoprávneného právneho úkonu z 09. 08. 2018 v súvislosti s prevodom motorového vozidla bez jeho súhlasu, či splnomocnenia. Vzhľadom na početnosť prevodov motorového vozidla v pomerne krátkom čase na niekoľko subjektov hrozí podľa súdu prvej inštancie jeho opätovný prepis na ďalší subjekt, čím je daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, ale len v rozsahu uloženia zákazu žalovanému vozidlo previesť a zaťažiť, lebo nebola osvedčená žalobcom tvrdená nedobromyseľnosť žalovaného pri nadobúdaní motorového vozidla od spoločnosti Galaxy Holding, s.r.o. a tým je zachovaná aj primeranosť nariadeného zásahu voči žalovanému. Vo zvyšnom rozsahu, pokiaľ ide o uloženie povinnosti žalovanému odstaviť a vydať motorové vozidlo žalobcovi, súd prvej inštancie návrh zamietol.

5. Napokon súd prvej inštancie citoval ustanovenia § 336 ods. 1 a ods. 3 CSP a uviedol, že v zmysle týchto ustanovení žalobcovi uložil povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu voči žalovanému o vydanie motorového vozidla, inak uznesenie o neodkladnom opatrení aj bez návrhu zruší. O trovách konania rozhodol okresný súd s odkazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP tak, že uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu na účet jeho právneho zástupcu.

6. Proti uzneseniu prvoinštančného súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, z obsahu ktorého možno vyodiť, že napadol výrok uznesenia, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie (II. výrok) a tiež závislý výrok o trovách konania (V. výrok). Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne, alternatívne navrhol napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. V odvolaní uviedol, že považuje uznesenie za nesprávne, nespravodlivé, v hrubom rozpore so skutkovým aj právnym stavom, arbitrárne a nepreskúmateľné. Uznesenie nezákonne zasahuje do jeho vlastníckych práv a je tak obmedzený v nakladaní so svojim vlastníctvom bez akéhokoľvek relevantného právneho dôvodu. Súd prvej inštancie nepreveroval skutočnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a bez náležitého zistenia skutkového stavu si osvojil argumentáciu žalobcu, hoci mal v rámci svojej zisťovacej činnosti overiť jeho tvrdenia, lebo napriek trom predchádzajúcim prevodom motorového vozidla, v rámci v poradí štvrtého prevodu nadobudol motorové vozidlo dobromyseľne. Ak by sa tým okresný súd zaoberal, nemohol by v tomto konaní návrhu žalobcu ani len čiastočne vyhovieť. Súd prvej inštancie v celom rozsahu prevzal tvrdenia žalobcu uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a z odôvodnenia uznesenia nevyplýva, či sa skutočnosti uvádzané žalobcom nejakým spôsobom preverovali, resp. sa s nimi súd prvej inštancie stotožnil a aký je jeho právny názor na vec. Okresný súd takisto neuviedol, ktoré zo žalobcom tvrdených skutočností považoval za podstatné pre rozhodnutie vo veci, čím je jeho rozhodnutie arbitrárnym a nepreskúmateľným. Žalobca vo svojom návrhu tvrdil, že motorové vozidlo nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 13. 05. 2017 č. XXXXXXXX od predávajúceho AR CARS, s.r.o., ale on nemá možnosť preveriť, či sa jedná o pravdivý dokument, lebo nebol účastníkom tohto právneho úkonu. Rovnako tak žalobca predložil rozhodnutie Okresného úradu Košice, základný technický opis jednotlivo dovezeného vozidla, osvedčenie o evidencii a tiež odborný posudok o kontrole originality, ale tieto dôkazy jednoznačne nepreukazujú, že vlastníkom motorového vozidla je žalobca, tento je v nich uvedený ako žiadateľ alebo ako prevádzkovateľ, čo teda neznamená, že žalobca aj bol vlastníkom motorového vozidla. Žalobca ďalej uvádza, že motorové vozidlo bolo predmetom ďalších prevodov bez jeho súhlasu a v rozpore so zákonom, ale v rozpore s tým sám v návrhu uvádza, že sporné motorové vozidlo odpredal českej spoločnosti SILESIA ŠROT, a. s. za sumu 55.000,- Eur, pričom vzťahy medzi žalobcom a menovanou spoločnosťou a tiež spoločnosťou BRYXLE.CZ, s. r. o. sú nanajvýš netransparentné. Žalobcom predložená faktúra č. 20180002 je nečitateľná a nemôže byť preto uznaná ako riadny dôkaz. Ak by aj bola v tomto dokumente uvedená výhrada vlastníctva v prospech žalobcu, tak ak v zmysle § 601 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) má vlastníctvo k predanej hnutelnej veci prejsť na kupujúceho až po zaplatení ceny, musí sa táto výhrada dohodnúť písomne. V danom prípade k takejto dohode ako dvojstrannému prejavu vôle zo strany žalobcu aj spoločnosti SILESIA ŠROT, a. s., nedošlo, a preto výhrada vlastníctva dojednaná nebola. Ďalšie prevody žalobca preukazuje neúplným a ťažko čitateľným dokumentom a z tohto jednoznačne nevyplýva, že prevody sa majú týkať motorového vozidla. Takisto zo žiadneho iného žalobcom predloženého dôkazu nevyplýva, že evidenčné číslo B. patrilo motorovému vozidlu. Ak žalobca uvádzal, že sa snažil zabrániť prevodom podaním návrhu na neodkladné opatrenie na Okresnom súde Košice I, kde mu bolo uznesením sp. zn. 29Cb/107/2018 zo dňa 09. 10. 2018 vyhovené, tak toto uznesenie nebolo priložené k návrhu, pričom hypotéza o účelovom konaní zo strany spoločnosti Galaxy Holding, s. r. o. pri preberaní zásielky je len nepreukázanou hypotézou. Pokiaľ žalobca tvrdil, že podal voči jednotlivým spoločnostiam zúčastneným na prevode motorového vozidla trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu, medzi predloženými listinami sa nenachádza žiadny taký dôkaz, pretože listina označená ako „Potvrdenie“ len potvrdzuje, že konateľ žalobcu podal dňa 16. 08. 2018 na Okresnej prokuratúre Košice II trestné oznámenie vo veci nebezpečného vyhrážania, ďalej listina označená ako „Oznámenie vo veci podozrenia z trestného činu sprenevery“, z ktorej možno vyodiť, že pôvodne podané oznámenie sa týka osoby p. Y. a tiež listina „Potvrdenie“ zo dňa 11. 07. 2018, z obsahu ktorej vyplýva, že konateľ žalobcu vykonal oznámenie na osoby menom E. Y., R.B. a J. L..

8. Ďalej v odvolaní popieral tvrdenia žalobcu o jeho blízkom vzťahu so spoločnosťou Galaxy Holding, s. r. o. argumentujúc tým, že do dňa doručenia napadnutého uznesenia nemal vedomosť o problémoch, ktoré by súviseli s motorovým vozidlom. So spoločnosťou Galaxy Holding, s. r. o. uzavrel riadnu kúpnu zmluvu, bola dohodnutá kúpna cena, ktorá bola riadne uhradená a tak je riadnym a dobromyseľným vlastníkom motorového vozidla. Ak by aj pripustil, že tvrdenia žalobcu o kúpe a následných prepisoch sa zakladajú na pravde, tak on ako kupujúci nebol pri kúpe povinný preverovať akým spôsobom motorové vozidlo predávajúci nadobudol. Ku dňu nadobudnutia motorového vozidla nebola v evidencii Policajného zboru urobená blokácia prevodu, ani žiaden iný záznam, z ktorého by vyplývalo, že nie je spôsobilým predmetom prevodu a ak došlo k porušeniu povinnosti zo strany spoločnosti SILESIA ŠROT, a. s., resp. BRYXLE.CZ, s. r. o., či ďalších, tak nie je možné zodpovednosť pripisovať dobromyseľnému nadobúdateľovi. Motorové vozidlo nadobudol s vedomím, že ho nadobúda od subjektu, ktorý je oprávnený ho predať. Poukázal v tejto súvislosti na ustanovenie § 130 ods. 1 OZ a na to, že nebol vo svojej držbe rušený až do doručenia napadnutého uznesenia. Má za to, že platí domnienka o tom, že jeho držba je oprávnená. Poukázal tiež na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 549/2015.

9. Napokon namietal, že súd prvej inštancie v uznesení nekonštatoval dôvodnú obavu o ohrozenie exekúcie v zmysle § 325 ods. 1 CSP, čím nariadil neodkladné opatrenie vo vzťahu k jeho majetku v rozpore so zákonom. Dôvodná obava, že exekúcia bude zmarená nie je tvrdená ani žalobcom ani prvoinštančným súdom a nie je ani žiadnou relevantnou okolnosťou preukázaná. V dôsledku toho neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré prvoinštančný súd nariadil bez splnenia zákonných podmienok. Jeho vlastnícke právo bolo neodkladným opatrením obmedzené bez právneho dôvodu na základe nezákonného rozhodnutia prvoinštančného súdu.

10. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 04. 02. 2019. Navrhol napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdiť, pretože je správne a riadne odôvodnené. Žalovaný založil svoju obranu na spochybnení listinných dôkazov, z ktorých súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal. Žalovaný napáda predloženú kúpnu zmluvu s poukazom na to, že nebol jej účastníkom, čo však nemôže obstať, pretože on sám predložil ako prílohu svojho odvolania kúpnu zmluvu, ktorou mal nadobudnúť motorové vozidlo. Ak by sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou žalovaného, musel by rovnako tak pristupovať aj k posudzovaniu žalovaným doloženej kúpnej zmluvy. Žalovaný síce spochybnil faktúru z dôvodu jej údajnej nečitateľnosti a tiež, že podľa § 601 OZ nedošlo k platnému dojednaniu výhrady vlastníctva, ale je tu potrebné aplikovať ustanovenie § 445 Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“), pretože išlo o obchodný vzťah medzi dvoma právnickými osobami. Obrana žalovaného vychádza z citácie zákonného ustanovenia, ktoré na tento prípad nedopadá. Tiež je neopodstatnené tvrdenie žalovaného, že evidenčné číslo na listine „register vozidiel“ nezodpovedá evidenčnému číslu sporného motorového vozidla, lebo žalovaný mal vedomosť o prvotnom prevode vozidla na spoločnosť BRYXLE.CZ, s. r. o. a tiež sú mu známe aj všetky ďalšie prevody, ku ktorým dochádzalo, a to minimálne v dôsledku nadštandardných vzťahov so spoločnosťou Galaxy Holding, s. r. o. Na odstránenie akýchkoľvek pochybností v tomto smere navrhol žalobca, aby vzhľadom na tvrdenia žalovaného bol tento zoznam zabezpečený zo strany súdu, lebo on disponuje len takýmto výpisom z evidencie.

11. Ďalej spochybňoval dobromyseľnosť žalovaného argumentujúc tým, že kúpna zmluva predložená žalovaným je datovaná dňom 12. 10. 2018 a kúpnu cenu mal žalovaný zaplatiť ku dňu 31. 12. 2018, i keď podľa čl. III. ods. 2 kúpnej zmluvy vlastnícke právo k motorovému vozidlu mal žalovaný ako kupujúci nadobudnúť už dňom uzatvorenia kúpnej zmluvy. Je minimálne neštandardné, aby predávajúci umožnil cudzej osobe pri predaji motorového vozidla s hodnotou 45.000,- Eur nadobudnúť vlastnícke právo skôr ako zaplatí kúpnu cenu. Žalovaný pritom nepriložil k odvolaniu ani potvrdenie dokazujúce, že kúpnu cenu reálne zaplatil na účet predávajúceho a tak isto nepreukázal, že by ku kúpe motorového vozidla pristupoval obozretne a vykonal všetky úkony smerujúce k tomu, aby sa presvedčil, že motorové vozidlo je prevádzané legálne. Mal možnosť overiť si zmeny evidenčných čísel, z ktorých mu muselo byť zrejmé, že motorové vozidlo v krátkom čase prešlo hneď niekoľkými zmenami a to si mohol overiť napr. aj na príslušných internetových stránkach. Žalovaným citovaný nález Ústavného súdu SR už bol prelomený nálezom Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 726/2016, podľa ktorého treba uprednostniť ochranu vlastníckeho práva pôvodného vlastníka pred ochranou vlastníckeho práva nadobúdateľa a za prvoradé je treba považovať obnovenie stavu, ktorý bol pred podvodným konaním. Navyše, podľa neho ustálená judikatúra stojí na tom, že ak predávajúci sám nebol vlastníkom predmetu kúpy, nemôže platne nadobudnúť vlastnícke právo ani ďalší subjekt v dôsledku uplatnenia všeobecnej zásady, že nikto

nemôže previesť na iného viac práv ako má sám. Pokiaľ žalovaný záverom cituje § 325 ods. 1 CSP, nie je zrejmé, z akého dôvodu sa týmto ustanovením zaoberá, pretože v prejednávanej veci bolo neodkladné opatrenie nariadené kvôli potrebe bezodkladnej úpravy pomerov a táto bola riadne odôvodnená už len tým, že motorové vozidlo v krátkom čase niekoľkokrát zmenilo vlastníka a prevody boli realizované bez zodpovedajúceho právneho titulu. Podľa jeho názoru žalovaný neuviedol žiaden racionálny argument naplňujúci ním deklarované odvolacie dôvody, nevysvetlil akou vadou konanie trpí, ani neobjasnil k akým nesprávnym skutkovým zisteniam súd prvej inštancie dospel, keď rozhodnutie bolo založené na listinných dôkazoch dokazujúcich, že žalobca vozidlo riadne nadobudol, toto nikdy nepreviedol, ani s prevodom nevyslovil súhlas a aj napriek tomu bolo vozidlo ďalej prevádzané.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým nariadil neodkladné opatrenie (II. výrok) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v závislom výroku o trovách konania (V. výrok) podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil.

13. Podľa ustanovenia § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

16. V prejednanom prípade sa jedná o neodkladné opatrenie, ktorého nariadenia sa žalobca domáhal pred začatím konania vo veci samej. Z citovaného ustanovenia § 325 ods. 1 CSP vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je bezodkladná úprava pomerov strán, alebo ak si nutnosť jeho nariadenia vyžaduje obava, že exekúcia bude ohrozená. Treba zdôrazniť, že nárok (prípadne právo) nemusí byť nepochybne preukázaný, musí však byť osvedčený, pretože neodkladné opatrenie má pružne a rýchlo reagovať na aktuálnu situáciu existujúcu medzi sporovými stranami, kedy z časového hľadiska nie je možné zisťovať všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti procesom štandardného dokazovania ako pri konaní v merite veci. Preto procesná teória i prax hovoria o „osvedčení“ rozhodujúcich skutočností a táto miera osvedčenia sa vždy podriaďuje konkrétnej situácii. Inými slovami, od konkrétnych okolností závisí, do akej miery je nevyhnutné, resp. postačujúce považovať určitú skutočnosť za danú, existujúcu.

17. Súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení preto nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej, obmedzí sa len na osvedčenie najzákladnejších skutočností preukazujúcich nutnosť (naliehavosť) bezodkladnej úpravy pomerov (či obavu pred ohrozením prípadnej exekúcie súdneho rozhodnutia) a tieto musia byť takého charakteru, že ak by k bezodkladnej úprave pomerov nedošlo, mohlo by dôjsť k nezvratiteľnému následku, alebo k stavu, ktorý by bol zvrátený len s neprimeraným úsilím a nákladmi, resp. s veľkými ťažkosťami.

18. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom, kedy musí zväziť najmä rozsah navrhovaných obmedzení. Povinnosť zdržať sa disponovania s vecami alebo právami (§ 325 ods. 2 písm. d) CSP) uloží vždy len takým spôsobom, aby neprimerane nenarušil hospodárske funkcie strany, voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje. Nariadenie neodkladného opatrenia je tu spojené so zásahom do vlastníckeho práva, ktoré podľa článku 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky možno obmedziť iba v nevyhnutnej miere. Preto má dôležité miesto posúdenie, či uložením navrhovaných obmedzení nedochádza k zásahu do tohto základného práva nad nevyhnutnú mieru a či zásah sleduje legitímny cieľ.

19. Zo spisového materiálu (konkrétne z kúpnej zmluvy zo dňa 13. 05. 2017, rozhodnutia Okresného úradu Košice, odboru cestnej dopravy zo dňa 31. 08. 2017, technického opisu, odborného posudku o kontrole originality zo dňa 16. 08. 2017) mal aj odvolací súd osvedčené, že žalobca odkúpil motorové vozidlo od spoločnosti AR CARS, s.r.o. a následne ho odpredal za sumu 55.000,- Eur spoločnosti SILESIA ŠROT, a.s. ako to vyplýva z faktúry vystavenej žalobcom so splatnosťou dňa 11. 06. 2018 (č. I. 19 spisu). V tejto sa uvádza doložka, že tovar uvedený na faktúre je majetkom dodávateľa až do úplného

zaplatenia kúpnej ceny s tým, že podľa žalobcu k úhrade kúpnej ceny nedošlo, a preto vlastnícke právo na kupujúceho ani neprešlo. Listinný dôkaz „registr vozidel“ osvedčuje, že následne došlo k prevodom/ prepisom motorového vozidla v tom poradí, ako ho popísal aj žalobca v podanom návrhu, kde ako posledný zaevidovaný vlastník je uvedená spoločnosť Galaxy Holding, s.r.o.. Podľa aktuálnej evidenčnej karty vozidla (č. I. 23 spisu) je v súčasnosti ako vlastník motorového vozidla evidovaný žalovaný. K návrhu takisto žalobca priložil svoje podania adresované orgánom činným v trestnom konaní, ktorými žiadal o trestnoprávne riešenie prepisov motorového vozidla, resp. podania adresované spoločnostiam BRYXLE.CZ, s.r.o. a Rido Trade, s.r.o. (č. I. 20 až 22 spisu), ktorými žiadal o vrátenie motorového vozidla.

20. Uvedené listinné dôkazy a z nich vyvoditeľné skutočnosti podľa odvolacieho súdu plne postačovali súdu prvej inštancie pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to v rozsahu aký zvolil - nariadením neodkladného opatrenia, ktorým uložil žalovanému (iba) povinnosť zdržať sa nakladania s motorovým vozidlom, čo do jeho prevodu a zaťaženia, správne aplikoval vyššie citované zákonné ustanovenia na zistený stav vecí rešpektujúc aj ústavnoprávny rozmer zvoleného riešenia prípadu. Celkom správne na základe žalobcom predložených listinných dôkazov prvoinštančný súd zdefinoval, že vzhľadom na v pomerne krátkom čase zrealizované viacnásobné prevody motorového vozidla existuje riziko opätovného prevodu („prepisu“) na ďalší subjekt a toto nebezpečenstvo sa nepochybne eliminuje uložením povinnosti žalovanému ďalej nenakladať s motorovým vozidlom jeho prevodom a zaťažením. Tým podľa odvolacieho súdu je na jednej strane rešpektované právne postavenie žalobcu ako „prvotného“ vlastníka motorového vozidla (ktorý podľa svojich tvrdení neurobil žiaden platný právny úkon smerujúci k strate svojho vlastníctva) a na druhej strane zasa žalovaného v postavení nadobúdateľa motorového vozidla ako „posledného článku“ reťazca prevodov, a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 12. 10. 2018. Žalovaný vzhľadom na okolnosti, ktoré mali predchádzať nadobudnutiu motorového vozidla jeho osobou, nebude takto nad nevyhnutnú mieru obmedzený vo svojich právach, inými slovami, súdom prvej inštancie bolo prijaté také opatrenie, ktoré ešte zabezpečí ochranu právu tvrdenému žalobcom ale zase nijak zásadným spôsobom nepoškodí právo tvrdené žalovaným. Nemožno sa preto stotožniť s názorom žalovaného, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je nezákonné a nespravodlivé, pretože podľa odvolacieho súdu adekvátne situácii vyrovnáva procesné možnosti oboch strán (ohľadom ďalšieho priebehu sporu) a bráni len tomu, aby nedošlo k ďalším prevodom, ktoré by celú procesnú situáciu iba skomplikovali. Stále má žalovaný motorové vozidlo vo svojej dispozícii a jediné jeho obmedzenie spočíva v znížení rozsahu čiastkového vlastníckeho oprávnenia - práva s vecou nakladať.

21. Už vyššie odvolací súd v podstate uviedol, že je rozdiel medzi tým, ako sa pozeráť na množstvo a mieru dokázania určitých relevantných skutočností (t. j. ich kvalitu a kvantitu) v štádiu rozhodovania o neodkladnom opatrení a v štádiu, kedy ide už o „vec samotnú“, ktorej rozhodnutie si vyžaduje vykonať „štandardné“ dokazovanie umožňujúce zistiť všetky aspekty/details sporu. Sám názov napovedá tomu, že neodkladné opatrenie je výsledkom postupu súdu vo forme uznesenia, ktoré neznesie odklad a preto aj právna úprava (§ 328 ods. 2 CSP) pomerne netypicky určuje lehoty na rozhodnutie (všeobecne najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu). Tým chce odvolací súd poukázať na to, že jednoducho v drvivej väčšine prípadov (ak nie vždy) nie je možné zistiť skutkový stav veci po všetkých stránkach tak podrobne, ako je to možné v prípade, kedy už súd koná o veci samej. Nedôvodnými preto boli výhrady žalovaného obsiahnuté v čl. IV jeho odvolania, že súd prvej inštancie v podstate nesprávne vyhodnotil jednotlivé žalobcom doložené listinné dôkazy, z ktorých (podľa žalovaného) žalobcom tvrdené skutočnosti nevyplývajú. Odvolací súd poukazuje na to, že ide o námietky, ktoré by boli relevantnými v rámci odvolania voči meritórnemu rozhodnutiu a o také sa v napadnutom uznesení okresného súdu nejedná. Tieto námietky vzťahujúce sa k výpovednej hodnote dôkazov sú použiteľné ako obrana vo veci samej, ale nemajú miesto v terajšej fáze konania, kedy aktuálne osvedčený a zhodnotený stav je taký, aký bol popísaný v 19. odseku odôvodnenia tohto uznesenia. Rovnako tak presahujú rámec tohto konania o neodkladnom opatrení výhrady žalovaného, že práve žalobca nedokázal platné nadobudnutie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, resp. obrana žalovaného, že nevedel o akýchkoľvek problémoch s motorovým vozidlom a kúpil ho v dobrej viere v danosť vlastníctva predávajúceho.

22. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie (ani odvolací súd) nemal dôvod ani priestor overovať si do hĺbky tvrdenia žalobcu zo všetkých aspektov - je na žalovanom, aby na to v následnom spore poukázal a tak vytvoril súdu prvej inštancie pri rozhodovaní veci samej možnosť takéhoto posúdenia. Nariadené neodkladné opatrenie v prejednávanej veci len vychádza zo stavu, ktorý je osvedčený žalobcom predloženými listinnými dôkazmi (tými, ktoré boli priložené k jeho návrhu), je reakciou na potrebu riešenia aktuálne vzniknutej situácie medzi žalobcom a žalovaným a nemá ambíciu ani možnosť

nejakým spôsobom predurčovať, ako dopadne spor samotný. Už z prv uvedeného je zjavné, že nie všetky skutočnosti relevantné pre meritórne rozhodnutie musia byť dokázané „na sto percent“ už v štádiu neodkladného opatrenia a takto bolo potrebné pristupovať preto aj k predkladaným listinným dôkazom zo strany žalobcu. Nemožno sa stotožniť so žalovaným, že by žalobca v nedostatočnom rozsahu osvedčil svoj nárok, resp. že by žalovaný (následne) osvedčil svoje vlastníctvo v tak nepochybnnej miere, že by úplne v tejto situácii vylučovalo vlastnícke právo žalobcu a že by v dôsledku toho nebolo možné poskytnúť ochranu neodkladným opatrením žalobcovi. Dôvodným preto bol i odkaz žalobcu súdom prvej inštancie na podanie žaloby vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP), ktorá ako vyplýva z obsahu spisu, už bola aktuálne žalobcom na Okresný súd Banská Bystrica podaná. Problematickým/sporným sa javí nadobudnutie vlastníckeho práva žalovaným, ktorý v rámci odvolania poukazoval na svoju dobromyseľnosť pri kúpe, na druhej strane žalovaný namieta vlastníctvo aj samotného žalobcu a potom len bližšie skutkové okolnosti prípadu určia, či bude treba posudzovať vec aj z hľadiska ústavnoprávnej judikatúry, na ktorú obe strany v rámci odvolacieho konania poukazovali a ktorá rieši konflikt medzi vlastníckym právom pôvodného vlastníka veci a ochranou dobrej viery jej ďalšieho nadobúdateľa.

23. Vo vzťahu k ostatným námietkam žalovaného odvolací súd uvádza, že z návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia (strana 6 návrhu) vyplýva, že sa ho domáhal poukazujúc na potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. V tomto smere súd prvej inštancie dospel k (správne) záveru, že takáto potreba existuje, čo konštatoval v 7. odseku odôvodnenia napadnutého uznesenia a tak nezostáva iné než uzavrieť, že žalobca nepožadoval nariadiť neodkladné opatrenie kvôli obave z ohrozenia prípadnej exekúcie, čo je podľa zákonnej úpravy druhým alternatívnym dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Preto ani prvoinštančný súd nemal dôvod sa týmto zaoberať a k tejto podmienke sa vyjadrovať, ako to nesprávne namieta žalovaný vo svojom odvolaní. Jednoducho povedané, na ohrození exekúcie súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nezaložil a preto argumentácia žalovaného nesplnením tejto podmienky je nedôvodná a irelevantná.

24. Napokon odvolací súd nemohol dať za pravdu žalovanému ani v otázke namietaných obsahových parametrov odôvodnenia napadnutého uznesenia. V tomto smere žalovaný vo vzťahu k uzneseniu používal prívlastky ako „arbitrárne“ a „nepreskúmateľné“, ale tu treba snáď vysvetliť význam oboch pojmov. Arbitrárnym je také rozhodnutie, ktoré je založené na svojvôli/lubovôli súdu, teda také, ktoré sa neopiera o zákon. Nepreskúmateľným je zjednodušene zasa rozhodnutie, ktoré nedáva jeho adresátom v zodpovedajúcej kvalite uspokojivú odpoveď (z objektívneho pohľadu) na otázku, prečo vlastne bolo rozhodnuté tak ako bolo rozhodnuté. Z uvedeného podľa odvolacieho súdu vyplýva, že kým arbitrárne rozhodnutie obsahuje poznateľné dôvody (hoci z hľadiska správnosti aplikácie práva tieto nie sú udržateľnými), na ktorých sa výrok rozhodnutia zakladá, z nepreskúmateľného rozhodnutia aj pri zohľadnení priemernej rozumovej vyspelosti takéto niečo vyvodiť nemožno. Inými slovami, pokiaľ z arbitrárneho rozhodnutia je možné vyvodiť, či súd právo interpretoval a aplikoval správne, nepreskúmateľné rozhodnutie túto otázku zodpovedať nedokáže.

25. Z tohto teoretického exkurzu by potom malo byť jasné, že o arbitrárne rozhodnutie ide v prípade extrémnej interpretácie a aplikácie práva súdom (udáva sa napr. prílišný formalizmus pri výklade právnej normy, odklon od ustálenej judikatúry bez dostatočného vysvetlenia takéhoto postupu, zásadný nesúlad právnych záverov so skutkovými a právnymi zisteniami, atď.) a preto v zásade súčasne nemôže ísť aj o rozhodnutie nepreskúmateľné. Preskúmateľnosť (uveďenie dôvodov) uznesenia je zabezpečovaná tým, že ustanovenie § 236 CSP určuje ako jednu z náležitostí uznesenia „stručné odôvodnenie“ a to, čo má odôvodnenie uznesenia obsahovať zasa stanovuje § 220 ods. 2 CSP pojednávajúci o odôvodnení rozsudku. Tento je ale primerane (podľa § 234 ods. 2 CSP) použiteľným aj na postup pri odôvodnení uznesenia. Ešte treba pripomenúť, že pokiaľ ustanovenie § 220 ods. 1 CSP hovorí, že rozsudok musí obsahovať (okrem iného) odôvodnenie, tak podľa ustanovenia § 236 CSP postačuje len „stručné odôvodnenie“ uznesenia.

26. Podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

27. Odvolací súd prihládajúc na doteraz uvedené a „primerane“ aplikujúc citované ustanovenie konštatuje, že súd prvej inštancie sa nedopustil žiadneho extrému pri aplikácii právnych predpisov, ktoré použil pri svojom rozhodnutí. Uznesenie súčasne adekvátne v dostatočnom, zákone zodpovedajúcom rozsahu zdôvodnil. Už totiž len ten samotný fakt, že žalovaný v rámci odvolania polemizoval s dôvodmi uvedenými súdom prvej inštancie znamená, že napadnuté uznesenie nemožno zaradiť do kategórie takých, ktoré neposkytujú dost' dôvodov pre posúdenie správnosti prijatého výroku.

28. Súd prvej inštancie použil zodpovedajúce ustanovenia právnych predpisov, tieto správne vyložil a aj správne ich na jestvujúci stav vecí aplikoval. Zdôvodnil, čoho sa žalobca domáhal a na základe akých tvrdení a dôkazov, uviedol podstatné zistenia, osvedčené skutočnosti a dôkazy, z ktorých vychádzal a tiež uviedol právne posúdenie vrátane citácie použitých zákonných ustanovení a je len logickým, že nakoľko išlo o uznesenie o neodkladnom opatrení (ktoré sa vydáva aj bez vypočutia, či vyjadrenia druhej strany), neobsahuje odôvodnenie popis stanoviska žalovaného a jeho obrany. Súd prvej inštancie teda jasne vysvetlil svoje myšlienkové pochody a rozsahom aj obsahom neodkladnému opatreniu v postačujúcom rozsahu zrozumiteľne uviedol, prečo bolo potrebné nariadiť neodkladné opatrenie. Odvolací súd len pripomína, že súdne rozhodnutie nemá byť pozoruhodné svojim značným rozsahom, ale ako finálny produkt intelektuálnej činnosti sudcu má byť hodné pozornosti svojim obsahom, t. j. tým, čo je v ňom uvedené, pretože východiskom je tu v zásade jednoduchá premisa: strana sporu (resp. účastník) má v rámci práva na spravodlivý súdny proces právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Uznesenie okresného súdu toto obsahovo čo do napadnutého výroku o nariadení neodkladného opatrenia (II. výrok) spĺňa, takže odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného spočívajúcou v zásade v tom, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, preto uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku (II. výrok) podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

29. Za nesprávne ale odvolací súd považoval napadnuté uznesenie v závislom výroku o trovách konania a to vzhľadom na dve skutočnosti. Po prvé, súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu za danej procesnej situácie vôbec nemal rozhodovať o trovách konania a po druhé, pokiaľ tak urobil, nerozhodol ani vecne správne, keď nijako bližšie nezdôvodnil, prečo s odkazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP (vyjadrujúce nárok strany na náhradu trov konania v závislosti od pomeru úspechu vo veci) priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, hoci tento bol úspešný len čiastočne.

30. Súd prvej inštancie totiž rozhodoval o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP pred začatím konania vo veci samej. Čiastočne návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, sčasti ho zamietol a súčasne podľa § 336 ods. 1 CSP uložil žalobcovi povinnosť podať žalobu vo veci samej.

31. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa ustanovenia § 336 ods. 3 CSP, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

33. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej ako konečného rozhodnutia len vtedy, ak neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Ide o návrh na neodkladné opatrenie podaný po skončení konania, ďalej podaný pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba, alebo o prípad, ak by súd prvej inštancie musel vec skončiť procesne bez toho, aby ju prejednal (obdobne pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/83/2017).

34. Žiadna z uvedených procesných situácií v prejednávanom prípade nenastala. Preto o trovách konania súvisiacich s neodkladným opatrením rozhodne súd prvej inštancie až v rozhodnutí vo veci samej (t. j. v konaní o žalobe podanej žalobcom podľa § 336 ods. 1 CSP, ktorá už podaná bola ako to vyplýva z č. I. 46 a nasl. spisu, prípadne by mohol súd prvej inštancie rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v uznesení o zrušení nariadeného neodkladného opatrenia podľa § 336 ods. 3 CSP, ak by žaloba žalobcom podaná nebola), v ktorom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania v súlade s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

35. Ak teda súd prvej inštancie návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia (čiastočne) vyhovel a súčasne ho odkázal na podanie žaloby, nemal o nároku na náhradu trov konania rozhodovať, pretože nešlo o konečné rozhodnutie. Keďže takto prvoinštančný súd nepostupoval, odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako uznesenie okresného súdu v závislom výroku o trovách konania (V. výrok) zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP.

36. Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia prvoinštančného súdu (I., III. a IV. výrok) zostali nedotknuté (§ 367 ods. 2 CSP).

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).